

குழந்தையின் அடிப்படையை உள்வியலாகின்றது.

இந்த அபாயத்தையே நாம் புரிந்து கொள்ளாமலே, வன்முறை குழுக்களைப் பற்றி வறறுப்பாக பசீகக் கொள்கின்றோம். இதையே சற்று விரிவாக பார்ப்போம்;. மறே கில் நிகழும் இளஞர குழுக்களின் வன்முறைகள், பாடசாலைய வன்முறைகள் கணிசமான அளவு வளெரிநாட்டு குழந்தைகள் ஈடுபடுவது அவதானிக் கப்படுகின்றது. இதற்கு முக்கியமாக இரட்டைக் கலாச்சாரம் அடிப்படையாக உள்ளது. இங்கு ஜனநாயகத்தையும், அறிவுப் பரவலாக விடயங்களையையும் அணுகுமுறையற்ற குடும்பச் சமூகம், இதற்கு அடிப்படையாக உள்ளது. இதையே விட விவாகரத்துகள், குடும்பத்தில் காணப்படும் வன்முறையைச் சமூகம், நுகர்வு வறெறியை ஏற்படுத்தும் உலகமயமாதல் சந்தைக் கண்ணோட்டம் என்று நீண்ட சமூகக் காரணங்கள் முண்டுகொடுக்கின்றது. தமிழர்கள் மத்தியில் காணப்படும் இளஞர குழுக்களின் வன்முறையை எடுத்துக் கொண்டால், இதிலும் எமது சமூக இயக்கத்தில் காணப்படும் ஜனநாயகமற்ற போக்கு அடிப்படையாக பிரதிபலிக்கின்றது. இது ஆயுதக் கலாச்சாரமாகியுள்ளது, ஆயுத வன்முறை வரையிலும் நிகழும். அத்துடன் பரமளவில் வன்முறையில் ஈடுபடுபவர்கள் 13 வயதுக்கு பிற்பாடு மறே கு நோக்கி புலம் பெயர்ந்தவர்களை அடிப்படையாக கொண்ட குழுக்களாக உள்ளது. இவர்களை தமிழ் பாடசாலையகள் ஒன்று இணைத்து, வன்முறைக் குறிய குழுக்களையும் உருவாக்கி கொடுக்கின்றது. வக்கிரமான பிஞ்சுக்காதலைய உறபத்தி செய்கின்றது. இப்பாடசாலையகளால் தமிழைய அல்லது மற்றைய கல்வி சாரந்த எதையும் வறெறிகரமாக சாதிப்பதில்லை. பறெற்றோரின் கற்பிக் கும் ஆரவத்தைய பணமாக கும் கல்வி நிறுவனங்கள், வறெறிகரமாக சாதிப்பது வன்முறையே கொண்ட குழுக்களைய ஒன்று திரட்டவும், வக்கிரமான பாலியல் நுகர்வைய தமிழருக்கு இடையில் காதலாக குவதுமே. இடையிட்ட இரட்டைக் காலச்சாரத்தில் சிக்கி, எதிலும் சமூக அடிப்படையைய ஏற்படுத்த முடியாதவர்களின் வறெறிப்பத்தான இந்த குழுக்களாகின்றது. இதன் பின்னணியில் இளம் பணிகளும் இணைந்து இருப்பது தற செயலானவைய அல்ல. குழுக்கள் பறறுக்கி வாழவும், துன்புறத்தி ரசித்து வாழவும் எல்லாப் பண்பாட்டு கலாச்சாரத்தையும் அழிக்கும் உலகமயமாக கல் பண்பாட்டே, இவர்களின் கதாநாயக தனத்தையப் பீற்றும் ஆதாரமாக உள்ளது.

ஒட்டு மறொத்தமாக பாரக் கும் போது பறெற்றோரின் பணி இங்கு மிக முக்கியமானதாக உள்ளது. குழந்தையையும் பறெற்றோருக்கும் இடையிலான உறவில் மிகவும் நறே த்தியான இயல்பான பரஸ்பரம் கதையதுக் கொள்ளும் உறவைய உருவாக்க வறெண்டும். எதையும் ஜனநாயக விழும்பியங்களும், அறிவாரந்த வகையில் பசீகத் (கதையது) தீரக் கும் அறிவும், சமூகப் பண்பும் மிக முக்கியமானதாக உள்ளது. காரணமற்ற எதையும்,

படிப்படியாக பல தவறான காரணமற்ற நடத்தகைகளுக்கு, படிப்படியாக இணங்கிப் போவதை நிர்பந்திக்கின்றது. பற்றோர் தாம் செய்பவற்றின் மலோன ஆதாரவளராக மாறி நியாயப்படுத்துதி விடுகின்றனர். குறிப்பாக இதை ஆராய்வது விடயத்ததை துல்லியமாகப் பூலப்படுத்தும்.

'00000000'0000000000 000000 00000000000000 00000000000000

பூலம்பெயர் நாட்டில் மார்க் சார்ந்த பொருட்களை பயன்படுத்துவதையே குழந்தைகள் பொதுவாக கரோகின்றனர். இது இன்று இலங்கையில் (மஹாம உலக நாட்களில் கட்ட) கட்ட குழந்தைகளால் இந்தக் கோரிக்கை முன்வைக்கப்படுகின்றது. பொதுவாக இந்த விடயத்தில் விலை சார்ந்து பற்றோர் இதை எதிர்த்த போதும், குழந்தைகளின் விடாப்பிடியான கோரிக்கைக்கு பற்றோர் அடிபணிந்து இணங்கிப் போவது அல்லது ஓர் மலோதலாகவும் மாறுகின்றது. சில பற்றோர் அதை நியாயப்படுத்தவும், அதற்கு காரணங்களை கண்டிப்பித்து வாதிடவும் செய்கின்றனர்.

மார்க் பொருட்கள் மீ தான குழந்தையின் மலோகம் எப்படி உருவாகின்றது? சந்தை பொருளாதாரத்தில் சஹயைடும் வக்கிரத்தில் இருந்து, அதை அறிவியலுக்கு புறம்பாக குழந்தை மண்டகை குள் இறக்கப்படுகின்றது. தலாலகை காட்சிமுதல் கண்ணால் பார்க்கும் அனதத்து காட்சியிலும், காதால் கேட்கும் விடயங்கள் முதல் அனதத்து மனித உணர்வு வழிகளில் மார்க் பொருட்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டும், சிறந்தது அழகானது, கவர்ச்சிகரமானது என்று குழந்தையில் மஹையில் திணிக்கப்படுகின்றது. இதை கௌரவத்தின் சின்னமாக, புகழின் உச்சமாக, நவீனத்தின் இலட்சியமாக மாற்றி, கதாநாயக காதநாயகிகளின் உன்னத நிலைக்கு இதுவே அடிப்படையான காரணம் என்று எம்மைச் சூற்றி உள்ள அமைப்பு எமக்கு இடித்துரைக்கின்றது. குழந்தைகள் தாம், தம்மைற்றவர்கள் முன் கதநாயகன் கதநாயகியாக காட்ட இந்த விடயத்தை இறக்க பிடித்துக் கொள்கின்றன. குறிப்பாக இதை இலகுவாக புரிந்து கொள்ள, தமிழ் சினிமா நடிகைகள் மஹம் அறிமுகமாகும் சாறி வகைகள் ;, எப்படி எமது பெண்களை அதன் பின் அலையவிட்டு மக்களின் உழைப்பை உறஞ்சுவது சந்தை விதி. புதிய சாறிகளை நலோக்கி

சந்தை எப்படி மாறுகின்றதோ, அதுவே மார்க் பொருட்கள் மீ தான கழந்தையின் மனோகமும்.

இந்த மனோகம் என்பது உலகமயமாதல் பண்பாட்டால் கட்பி அமைக்கப்படுகின்றது. அமெரிக்கா ஐரோப்பிய உயர் வர்க்கப் பண்பாடுகளை, உலகமயமாக்கின்ற இன்றைய உலக நிலைக்கு இசைவாகவே, இந்தச் சந்தை கட்பியமைக்கப்படுகின்றது. அந்த எல்லைக்குள் கழந்தையின் சிந்தனை, செயல்கள் அனைத்தும் மாற்றி அமைக்கப்படுகின்றது. இது கழந்தை மட்டத்தில் செல்லுகின்ற போது, பொதுவான இயல்பான சமீகக் கலாச்சாரமாக மாறுகின்றது. எல்லாவற்றையும் இதற்குள் இரூந்து சிந்திக்கின்றவனாக மாற்றுகின்றது. உலகமயமாதலுக்கு உட்படாத, உலகில் உள்ள பன்மைக் கலாச்சாரத்தை விரோதமாக பார்க்கின்றது. இது கட்ட எமது பெற்றோருக்கு எதிரான ஒரு பண்பாக, ஒரு கலாச்சாரமாக மாறுகின்றது.

இப்படிப் பொதுவாக உலகமயமாகும் சந்தை பண்பாட்டைக் கலாச்சாரமாக உள்ளவாங்கும் கழந்தை, தமக்குள் அது சமீக அங்கீகாரம் கொண்ட செக்கு மாட்டுத் தனத்தை பொதுவான பண்பாடாக கொள்கின்றது. இங்கு இந்த உலகமயமாதல் பண்பாட்டை கலாச்சாரத்தை கைகொள்ள முடியாத கழந்தையை, இந்த பண்பாடும் கலாச்சாரமும் இழிவுபடுத்துகின்றது, அவமானப்படுத்துகின்றது. சராசரிக் கழந்தைகள் இதை எதிர்த்து எதிர்த்து சலப் போடவும், எதிர்த்து நிற்க முடியாத நிலையில் இணங்கிப் போதல் என்ற நிலைக்குள் தள்ளப்படுகின்றனர். கள்ளச் சந்தை மலம் மார்க் பதித்த பொருட்கள் மலம், இதை சிலர் பிடித்துச் செய்து விடுகின்றனர். இதை பெற்றோரும், கழந்தைகளும் தப்பித்துச் செல்லும் சமீக நெருக்கடியில் இரூந்து, இந்தத் தீர்வை கையாளுகின்றனர். ஆனால் மாணவர் சமுதாயமே சந்தை என்னும் கட்டமைக்குள் சிந்தனையை உருவாக்குவதால், இந்த இரட்டைப் பொருட்கள் மலோன இடவை வெளியை இனம் கண்டு அதை நோக்கியும் ஒரு தாக்குதலுக்கு உள்ளாகின்றது. கழந்தை பொருட்களின் உயர்ந்த விலையை நோக்கி நகர்வதையும், அதைக் கோருவது படிப்படியாக மாறி வருகின்றது. சில பெற்றோர்கள் விமர்சனமற்ற நிர்பந்தமான எல்லைக்குள், கள்ளச் சந்தையில் உருவாகும்; மார்க் பதிக்கப்பட்ட பொருட்களை மலிவாக வாங்கி கொடுக்க தொடங்கும் போது, அது முடிவல்ல ஆரம்பம் என்பதை புரிந்து கொள்வதில்லை. சந்தையில் உயர்விலை உள்ள மார்க்கை பொருளை நோக்கி கழந்தை நகர்த்தப்படுகின்றது என்பதை பெற்றோர் தெரிந்து கொள்ள முடியாத நிறகின்றனர். கழந்தை அடிப்படையிலான சிந்தனையே, உயர்விலை சார்ந்த சமீக கண்ணோட்டத்தில் பலியிடப்பட்டதை பெற்றோர்கள் புரிந்து கொள்வதில்லை. மிக நுட்பமான சட்ட சமுதான சந்தை கழந்தையை சந்தைப் பொருளாதாரத்துக்குள்

பலியிடுகின்றது. சமீக அறிவீ னத்தமை மீலதனமாகக் கொண்டு, குழந்தையை சந்தனை பலியீ டுகின்றது. சமீகம் தனது சொந்த உழைப்பை ஆடம் பரமற்ற இயல்பான வாழ்வை அழித்து, ஆடம் பர வாழ்வுக்குள் பலாத்காரமாக சந்தனை, இழுத்துச் சிறையாடுகின்றது. மொத்த குடும்பத்தின் சமீகலே படிப்படியாக, முற்றிலும் மாறான பண்பாட்டு கலாச்சார எல்லகைக்குள் மாறிச் செல்ல துண்டுகின்றது.

குழந்தை உளவியல் சக நண்பர்கள் நண்பிகள் முன்பு, இந்த மாதிக் போட்ட தரத்தில் இருந்தே சொந்தப் பெருமை பீற்றிக் கொள்கின்றது. இதனை அடவைதையும், அடனைத்தையும் இலட்சியமாக பீற்றிக் கொள்கின்றது. மாணவர் சமுதாயத்தில் திறமை, அதி உயர்வற்றி மார்க்கை நுகர்வதில்; இருந்து கிடப்பதாக பீற்றிக் கொள்வது, சர்வசாதாரணமான சமீக உறவாகிவிடுகின்றது. இதுவே கல்வியின் அடிப்படை உளவியலாகிவிடுகின்றது. கல்வி என்பது முதலாமிடத்தில் இருந்து அகன்று அந்த இடத்தை மார்க் ஆக்கிரமித்துக் கொள்கின்றது. இது ஒன்றும் கற்பனை அல்ல. இது மாணவர்களின் அடிப்படையான உளவியலாக உள்ளது.

குழந்தை கல்வி மீ தான ஆர்வம், அதில் திறமை, சாதனைகள் அனைத்தையும் பெறுவதனை இட்டு அக்கறைபடும்வதில்லை. மார்க் பொருட்களை நுகர்வதில் சாதனை சார்ந்துள்ளது என்ற உணர்வு, உள்புரவமானதாக உள்ள நிலையில் கல்வியின் தரம் வீழ்ச்சி காண்கின்றது. குழந்தை பாடசாலையை செல்லும் போது, இந்த எல்லையைத் தாண்டி செல்வதில்லை, சிந்திப்பதில்லை. இதற்கு அப்பால் தான் கல்வி பற்றிய உணர்வு. இதுவே சமீக எதார்த்தமாக உள்ளது. சக மாணவனிடம் தனது தகுதிக் கான அங்கீகாரமாக, மார்க் பொருட்களின் நுகர்வே மாணவ உளவியலை சிந்திக்கின்றது. இதனை உலகமயமாதல் சந்தனை சார்ந்து, அது உருவாகும் பண்பாட்டையே கலாச்சாரமாக உருவாக்கின்றது. இதனை நோக்கிச் செல்லும் மாணவர் சமுதாயம், பெற்றோரை அதனை நோக்கி தள்ளிச் செல்ல முனைகின்றது. குழந்தைகள் பெற்றோரை தவறான வழிக் கு வழிகாட்டிச் செல்லுகின்றனர். உலகமயமாதல் சந்தனை குழந்தைகளை ஊடாருவி, பெற்றோரை அதனை நோக்கி இழுத்து எடுக்கின்றது.

இதற்கு சிந்திக்க முடியாத இயந்திரமயமாக இயங்கும் பெற்றோர்கள் பலியாகின்றனர். சிலர் காரணம் சொல்ல முடியாத எதிர்ப்பு அல்லது நிதி இல்லாதால் ஏற்படும் உணர்வுகளும் விளைவுகளும் என பல விதத்தில் ஒரு போராட்டத்தை நடத்துகின்றனர். சிலர் இதை அடைய மாடாய் உழைக்கின்றனர். இந்த உலகமயமாதல் பண்பாடு கலாச்சாரம், பெற்றொருரிடமும் குறிப்பாக ஏழைகளிடம் இருக்கும் உயர்ந்த மனிதப் பண்பு கொண்ட சமீக பண்பாடுகளையும் கலாச்சாரங்களையும் கட்டிப் பிடிப்பியாக அழிக்கின்றது. உலகமயமாதல் என்பது அமெரிக்கா ஐரோப்பிய மட்டுக் குடிகளின் பண்பாட்டை கலாச்சாரத்தை, உலக மக்கள் மலே திணிக்கின்றது. இதனை எதிர்த்து நிற்க முடியாத பெற்றோர்கள், குழந்தைகளின் கால்களின் தொப்பென விழ்கின்றனர். குழந்தைகளுக்கு வழிகாட்ட முடியாத திணறுகின்றனர். படித்தால் சரி, சொல்லலைக் கேட்டால் சரி என்ற உணர்வைப் பெறுகின்றனர். குழந்தைக்கு லஞ்சம் கொடுக்கின்றனர். இதில் விசித்திரம் என்ன என்றால் லஞ்சப் பொருளாக எதனைத் தர வேண்டும் என்பதை, குழந்தையே தெரிவு செய்கின்றது. அது மாரக் காக இருப்பதை குழந்தை உறுதி செய்கின்றது. எந்த நிலையில் குழந்தை கோரும் லஞ்சம் பிடிப்பு சார்ந்ததாக அறிவு சார்ந்ததாக பெரும்பாலும் இருப்பதில்லை. ஆடம்பர வாழ்வுக்குள்ளும், மாரக் நுகர்வுக்குள்ளும் லஞ்சம் மற்றும் குழந்தையின் கோரிக்கை சூரங்கிவிடுகின்றது. இப்படி இந்த பண்பாட்டைக் கலாச்சாரத்துக்குள் பெற்றோர்கள் எதோ ஒரு விதத்தில் இணங்கி, சமீமறி ஆட்களாக மாறிவிடுகின்றனர். குழந்தை அனாதை சமீக உறவையும் பொருட்கள் ஊடாக காண்பது எதார்த்தமாகின்றது. மனிதப் பண்புகள், சமீக உணர்வுகள் சிதைக்கப்பட்ட அமையவில், இயந்திரமாக சிந்திக்க செயலாற்றத் தொடங்குகின்றது.

குழந்தையின் கோரிக்கைகள், செயல்கள், நடவடிக் கைகள் சூற்றி உள்ள சமீகத்தில் இருந்தே உருவாகின்றது. விரிந்த சமீகப் பகுதியில் இருந்து உள் வாங்கிக் கொள்ளும் அளவுக்கு ஏற்பவது, குழந்தையின் மீ தானதாக கம் மற்றும் கோரிக்கைகள் வறோபட்கின்றன. குழந்தை உள் வாங்கிக் கொள்ளும் உலகம், உலகமயமாதலானது. இது மறே கில் இருந்து இலங்கை வரலாறு ஓரே மாதிரியாக உள்ளது. கொலிவூட்டத்திற்கும், தமிழ் சினிமாவிற்கும் அதிக வறோபாடு இருப்பதில்லை. இவர்கள் ஒரு பொருளாக காட்சிப்படுத்துவதும், ஓரே சந்தையை விளம்பரங்களாக காட்சியாகின்றனர். சமுதாய உருவாக கம் இப்படித் தான் உருவாக் கப்படுகின்றது.

இங்கு தான் பெற்றோரின் கடமை கபீர் மயமாகின்றது. மூதலில் குழந்தையின் கோரிக்கை எதனால் எப்படி ஏற்படுகின்றது என்பதை, குழந்தையைக் கொண்டே அறிய வேண்டும். உதாரணத்துக்கு மாரக் பொருட்களை நுகரக் கோரும் போது, ஏன் அதை கோருகின்றது என்பதைக் கேட்க வேண்டும். குழந்தைகளிடம் எப்போதும் பதில் இருப்பதில்லை. இது

கற்பிக் கும் மூறகை கற்றலுக்கு எதிரானதாக இருக்கின்றது. கற்றுக் கொடுக்க வணேட்டும் என்று விரும்பும் பற்றேரர் பொதுவாக, சமீக சயெல் தளம் இதனை ஒரு மரபாகவும், கலாச்சாரத்தனை ஊட்டும் ஊடகமாகவும் இதனை காண்கின்றனர். தமிழ் என்ற பெயரில் குழந்தையின் தவேகைக் குப்பூறம் பான திணிப்பாக மாறும் போது, தமிழ் கற்றலில் குழந்தையின் ஆர்வம் தகர்ந்து போகின்றது. குழந்தை இதனை ஒரு சூமயாக தவேகை இல்லாத ஒன்றாக கருத்தத் தொடங்குகின்றது.

தமிழ் மொழிக் கல்வியின் அவசியத்தை தெளிவாக பூரிந்து கொள்ள வணேட்டும்; தமிழ் ஒரு மொழியாக, சில ஆயிரம் வருடங்கள் பல மொழி வளங்கள் உடன் நிலைத்து நின்றது எப்படி சாத்தியமானது? இன்று ஏன் அழிகின்றது என்பதை பூரியாத சமீக அறிவீனம் தகர்க்கப்பட வணேட்டும்; இதனை பூரிந்து கொள்வதன் மீலம் தான், கற்றுக் கொடுப்பதில் மூழும்யை இனம் காணமுடியும். மறு தளத்தில் தமிழை குழந்தைக்கு கற்றுக் கொடுத்தல் என்பதற்கான, அடிப்படையான அவசியமான காரணத்தை தெளிவாக இனம் காணவணேட்டும்; அந்த வகையில் தமிழ் கற்றலின் அவசியம் என்ன?

1. பற்றேரர்க்கும் குழந்தைக்கமான ஒரே தொடர்பு மொழி தமிழ் மட்டும் தான். அது தான் தாய் மொழியாக இருக்கின்றது. பற்றேரரும் குழந்தைகளும் பசீகக் கொள்ளும் மொழியை குழந்தை நிச்சயமாக தெரிந்த கொள்வது அவசியமான அடிப்படையானது என்ற அடிப்படையில், தமிழ் கற்றல் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இல்லாத எந்த மொழியிலும் குழந்தையை பற்றேரர் மூழும்யாக பூரிந்து கொள்ள முடியாது. மொழியியல் ரீதியாக தாய் மொழி அல்லாத தொடர்பு வழி, சமீகச் சிதறலை இயல்பாக கின்றது.

2. இரண்டாவதாக தாய் தந்தைக்கூரிய அடியை (பரம்பரையின் வழியை) குழந்தை தனது நோக்கில் சூயமாக அறிந்து கொள்ள தமிழை கற்றுக் கொடுத்தல் பற்றேரரின் அடிப்படையான கடமையாகும். இதனை பூறக்கணிப்பது என்பது, குழந்தை எதிர் காலத்தில் பற்றேரரைக் கூற்றச் சாட்டும் அளவுக்கு இது அமையும். சயெய் வணேட்டிய அடிப்படையான பணி தாய் மொழியை ஊட்டும்வதாகும்.

